

POSLANCI
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Lucia Žitňanská
Pavol Hrušovský
Gábor Gál

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 14 - 11 - 2012		
Číslo spisu: 72EP8-872/2012		
Listy: 11-	Prílohy: 3/10	
RZ	ZH	LU

V Bratislave 14. novembra 2012

Vážený pán predseda,

dovoľte nám predložiť Vám návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na zvolanie schôdze Národnej rady Slovenskej republiky podľa č. 83 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 17 ods. 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Poslanci Národnej rady Slovenskej republiky uvádzajú, že bodom rokovania tejto schôdze bude: „**Návrh na vyslovenie nedôvery členovi vlády – ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky Tomášovi Borcovi**“ v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

V prílohe Vám zároveň predkladáme podpisy poslancov, ktorí o zvolanie schôdze Národnej rady Slovenskej republiky v zmysle uvedených ustanovení žiadajú, návrh uznesenia spolu s jeho odôvodnením, o ktorého prerokovanie na mimoriadnej schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky žiadame.

Podaný návrh za skupinu poslancov odôvodní poslankyňa Národnej rady Slovenskej republiky Lucia Žitňanská; jej náhradníkmi budú poslanci Národnej rady Slovenskej republiky Pavol Hrušovský a Gábor Gál.

S pozdravom,

Gábor Gál

Lucia Žitňanská

Pavol Hrušovský

Prílohy: návrh na uznesenie Národnej rady SR spolu s jeho odôvodnením
návrh na zvolanie schôdze Národnej rady SR a návrh na vyslovenie nedôvery

Vážený pán
Pavol Paška
predseda Národnej rady
Slovenskej republiky

Bratislava, november 2012

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

VI. volebné obdobie

N á v r h

U Z N E S E N I E

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 14 -11- 2012		
Číslo spisu: PREDS-872/2012		
Listy: 1/-	Prílohy: 3/10	
RZ	ZH	LU

... . november 2012

k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vyslovenie nedôvery členovi vlády – ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky Tomášovi Borcovi.

Národná rada Slovenskej republiky

po prerokovaní uvedeného návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 88 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky

vyslovuje nedôveru

členovi vlády – ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky Tomášovi Borcovi.

Bratislava, november 2012

Odôvodnenie

Justičný systém na Slovensku dlhodobo požíva nízku dôveru verejnosti. V priebehu posledného mesiaca bola slovenská verejnosť opakovane konfrontovaná s informáciami, ktoré túto nedôveru občanov Slovenska ešte viac prehľbujú. Dôvera musí byť základom vzťahu občana k justícii. Pokiaľ štát nedokáže zabezpečiť svojim občanom prístup k spravodlivosti, zlyháva vo svojej základnej funkcii.

Pri plnom rešpekte k Ústavou Slovenskej republiky garantovanej nezávislosti súdnej moci, stav, aplikácia práva a fungovanie justičných orgánov sú dnes v príkrom rozpore s tým, ako vnímajú elementárnu spravodlivosť občania Slovenskej republiky. Je to natoľko vážny signál pre ústavné orgány na Slovensku, aby sa týmto stavom v rámci svojich kompetencií vážne zaoberali. To platí aj pre volených zástupcov občanov v Národnej rade Slovenskej republiky. Pokiaľ tak neurobia, tak participujú na znižovaní autority štátu vo svojich základných funkciách.

Občania Slovenska sa v minulých týždňoch napríklad dočítali, že bývalý prezident Michal Kováč sa má bývalému riaditeľovi SIS Ivanovi Lexovi písomne ospravedlniť za výroky o tom, že stojí za zavlečením jeho syna do Rakúska. Navyše mu má zaplatiť aj odškodné vo výške 3 319 eur. Spor, ktorý trval 15 rokov, je pred slovenskými súdmi odmietnutím sťažnosti Michala Kováča ústavným súdom definitívne uzatvorený. V rozsudku krajského súdu sa okrem iného píše: *„Aj v prípade, že by tvrdenie odporcu (Kováča st.) boli preukázané ako pravdivé, odporca v čase vyhlásenia výrokov nebol oprávnený podsúvať verejnosti skutkové tvrdenia, ktoré navrhovateľa (Lexu) s trestnou a nepreukázanou činnosťou spájali.“*

Občania Slovenskej republiky sa v minulých týždňoch tiež dočítali, že od 12. septembra 2012 sa z podnetu bývalej členky Súdnej rady Slovenskej republiky, sudkyne Heleny Kožíkovej, vedie trestné stíhanie voči režisérke Zuzane Piussi za film *Nemoc tretej moci*. Trestné stíhanie vzbudilo veľkú pozornosť slovenských občanov, stovky z nich vo forme podpornej petície schvaľujú konanie Zuzany Piussi a v prípade jej odsúdenia žiadajú aj svoje stíhanie za schvaľovanie trestného činu. Za zjavné mocenské zastrašovanie považujú podanie trestného oznámenia aj predstavitelia Slovenskej filmovej a televíznej akadémie. V ich výzve predstaviteľom súdnej, výkonnej a zákonodarnej moci okrem iného uvádzajú: *„Mocenské zastrašovanie a bránenie slobode prejavu a umeleckej tvorby je typickým prejavom totality. SFTA žiada preto najvyšších predstaviteľov slovenskej súdnej, výkonnej i zákonodarnej moci, aby si uvedomili svoju zodpovednosť, ktorá je s ich mocou spojená, a aby verejne deklarovali svoje odhodlanie brániť slobodu prejavu a slobodu umeleckej tvorby všetkými zákonnými prostriedkami. Súdne stíhanie Zuzany Piussi nespochybňuje len právo novinárov a umelcov reflektovať stav slovenskej spoločnosti. Jej stíhanie spochybňuje základné ústavné princípy, na ktorých je postavená i vaša moc.“* Trestné stíhanie filmovej režisérky vzbudilo pozornosť aj v zahraničí. Za všetky reakcie uvádzame reakciu ministra zahraničných vecí Českej republiky Karla Schwarzenberga: *„Zuzana Piussi nakrútila skvelý film. Ak bude zaň potrestaná, vrátíme sa o 25 rokov naspäť“.*

Občania Slovenskej republiky sa tiež dočítali o zatiaľ neprávoplatnom rozsudku zo septembra 2012, podľa ktorého má generálna prokuratúra zaplatiť predsedovi najvyššieho súdu Štefanovi Harabinovi 150 000 eur za to, že bývalý generálny prokurátor Dobroslav Trnka, podľa rozhodnutia súdu, nesprávnym úradným postupom zasiahol do základných ľudských práv predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tým, že potvrdil verejne médiám, že prepis

rozhovoru Štefana Harabina s B. Sadikim sa nachádza v dohľadovom spise a prokuratúra ho chcela použiť, keby sa Štefan Harabin sám z rozhodovania o Sadikim nevylúčil.

Na základe dostupných informácií sa možno domnievať, že vláda SR, zastúpená ministerstvom spravodlivosti, resp. zástupkyňou vlády Slovenskej republiky neháji pred Európskym súdom v Štrasburgu záujem Slovenska, ale záujem súkromnej osoby, Štefana Harabina.

Štefan Harabin zažaloval Slovensko na Európskom súde pre ľudské práva (ESLP) v Štrasburgu a žiada uznanie jeho nároku na doplatenie 70% ročného platu a ďalšiu finančnú kompenzáciu za to, že ústavný súd mu za jeho preukázané pochybenie udelil disciplinárny trest. Vláda SR pred ESLP namiesto toho, aby hájila pozíciu Slovenska danú rozhodnutím Ústavného súdu a doručila ESLP stanovisko potvrdzujúce oprávnenosť takéhoto rozhodnutia, požiadala súd, aby Harabinovi, v súvislosti s nemajetkovou ujmom, priznal náhradu (v závislosti od zisteného porušenia práv). Urobila tak aj napriek tomu, že mala z ministerstva spravodlivosti k dispozícii dostatok informácií k napísaniu kvalifikovaného stanoviska v prospech Slovenska.

Takéto konanie proti záujmom Slovenska môže svedčiť o dvoch veciach: buď vláda SR spochybňuje rozhodnutie Ústavného súdu voči Štefanovi Harabinovi a chce mu jeho finančné nároky vyplatiť. V takomto prípade by však bolo čestnejšie predstúpiť pred verejnosť a povedať, že Štefan Harabin si kompenzáciu zaslúži, a nie to robiť poza chrbát verejnosti niekde v Štrasburgu. Nech vláda do očí verejnosti povie, že chce zaplatiť Štefanovi Harabinovi, bývalému ministrovi ich vlády, ďalšie státisíce z peňazí daňových poplatníkov, lebo odmietol ukázať, ako hospodári s prostriedkami, ktoré mu boli zverené zo štátneho rozpočtu. Alebo to môže svedčiť o tom, že vláda SR nemá o činnosti slovenskej zástupkyne v Štrasburgu dostatočné informácie.

Nech platí ktorákoľvek z možností, ide o drzosť a výsmech občanom Slovenska. Minister Borec mal podľa platných interných predpisov na ministerstve spravodlivosti o stanovisku slovenskej zástupkyne vedieť. Keď dopustil, aby takýto postup proti Slovensku naša zástupkyňa v Štrasburgu uplatnila, tak ako minister fatálne zlyhal. Ak si chce premiér Fico zachovať vlastnú tvár, mal by ministra spravodlivosti okamžite odvolať.

Všetky tieto prípady vyvolávajú mnohé otázky a dokumentujú zásadný rozpor medzi vnímaním elementárnej spravodlivosti občanmi Slovenskej republiky a právom, resp. jeho aplikáciou slovenským justičným systémom. Vo svojich dôsledkoch ďalej znižujú dôveru občanov Slovenskej republiky v justičný systém a schopnosť štátu ako takého zabezpečiť spravodlivosť a fungovanie právneho štátu. Ak štát nedokáže zabezpečiť prístup k spravodlivosti svojim občanom a nedokáže zabezpečiť vymáhateľnosť práva, dôsledkom nie je len zníženie úrovne demokracie, ale aj nízka kvalita podnikateľského prostredia, čo má v konečnom dôsledku negatívny vplyv aj na ekonomiku štátu.

Podľa Správy o globálnej konkurencieschopnosti 2012 – 2013, ktorú začiatkom septembra tohto roku zverejnilo Svetové ekonomické fórum (WEF), najväčšou konkurenčnou nevýhodou Slovenska je nízka vymožitelnosť práva, ktorá v rebríčku 144 hodnotených krajín zaradila Slovensko na 140. miesto. Slovenská republika sa v hodnotení konkurencieschopnosti prepadla oproti minulému roku o dve miesta a skončila na 71. priečke. Je to historicky najhoršie umiestnenie Slovenska od jeho zaradenia do tohto prestížneho medzinárodného porovnania v roku 1997. Slovensko sa dostalo do pozície tretej najmenej konkurencieschopnej krajiny

Európskej únie, keď nižšie v rebríčku sa nachádzajú už len Rumunsko (78. miesto) a Grécko (96. miesto). Toto si občania Slovenskej republiky mohli prečítať 24. októbra 2012 v Hospodárskych novinách. Správu o globálnej konkurencieschopnosti však čítali aj investori z celého sveta.

Toto všetko sú alarmujúce fakty. Nedôvera v justičný systém a nízka úroveň vymáhateľnosti práva je dlhodobým problémom Slovenska. Ako ukazuje aj výsledok 15-ročného sporu bývalého prezidenta Slovenskej republiky Michala Kováča s bývalým riaditeľom SIS, do dnešných dní sa v justičnom systéme Slovensko nevyrovnalo s pôsobením vlád Vladimíra Mečiara, vrátane jeho amnestií. Obnovenie dôvery v justíciu, zvýšenie vymáhateľnosti práva nie je úloha na jeden a pol roka, ani na štyri roky. Konštatovaním, že minister spravodlivosti Tomáš Borec upokojil situáciu v justícii a že za zlý obraz slovenského súdnictva môže len niekoľko nečestných sudcov, čo sú závery kontrolného dňa premiéra Roberta Fica na ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, sa však situácia nezmení.

Vláda, ani zákonodarný zbor nesmú zasahovať do rozhodovania súdov, ani do činnosti ostatných orgánov, ktoré sú súčasťou justičného systému. Vláda Slovenskej republiky a Národná rada Slovenskej republiky, ako zbor volených zástupcov občanov, však majú legitimitu a súčasne povinnosť v rámci svojich ústavných kompetencií meniť právne prostredie a ovplyvňovať politickú a spoločenskú klímu vo vzťahu k justičnému systému tak, aby sa zvyšovala vymáhateľnosť práva, aby Slovenská republika garantovala všetkým svojim občanom prístup k spravodlivosti, a aby občania mohli justičnému systému dôverovať. A ak sa objavia prípady, v ktorých je elementárna spravodlivosť v rozpore s jej justičnou aplikáciou, občania majú právo vedieť, na ktorej strane „barikády“ vláda stojí. V záujme všetkých občanov Slovenskej republiky, ako aj všetkých čestných ľudí, ktorí v justičnom systéme pôsobia.

Ani po viac ako pol roku, napriek záväzku vlády v jej programovom vyhlásení, sme sa nedozvedeli, akú má predstavu, koncepciu riešenia neustále sa znižujúceho stavu dôveryhodnosti justície ako celku, ako chce zabezpečiť prístup k spravodlivosti svojim občanom a zvyšovať vymáhateľnosť práva; pritom vytváranie predpokladov a podmienok na zabezpečenie takéhoto správania a takýchto politík má vo svojich rukách. Minister spravodlivosti Tomáš Borec, ktorý by mal byť hnacím motorom takéhoto úsilia, však za viac ako pol roka vo funkcii takúto koncepciu nepredstavil, resp. nepredložil na rokovanie vlády Slovenskej republiky; ministerstvo pod jeho vedením, resp. zástupkyňa vlády Slovenskej republiky pred štrasburským súdom s jeho vedomím háji záujmy konkrétnych osôb, a nie záujmy Slovenskej republiky, a preto my, podpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky žiadame, aby v zmysle príslušných článkov Ústavy Slovenskej republiky vyslovila národná rada ministrovi spravodlivosti Tomášovi Borcovi, predovšetkým pre jeho nečinnosť alebo pre nečinnosť v prospech občanov tejto krajiny, nedôveru.

Návrh
poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

na vyslovenie nedôvery členovi vlády – ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky Tomášovi Borcovi v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Podpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky **navrhujeme**, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky Tomášovi Borcovi

MENO A PRIEZVISKO

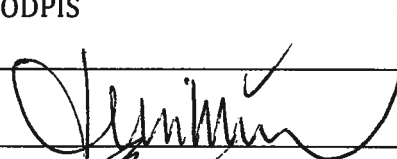
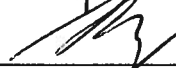
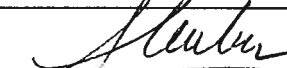
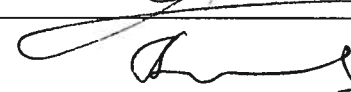
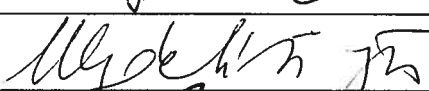
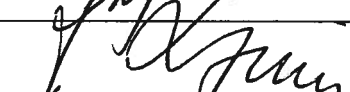
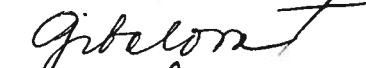
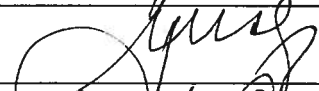
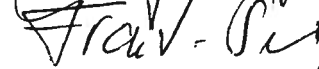
PODPIS

1. Ján FIGEL	Figel
2. Zoltan Bugar	Bugar
3. Pavol FRESO	Pavol Freso
4. ĽUBA ŽITNARSKÁ	Žitnárska
5. Pavol HUNDOCH	Hundoch
6. Gábor GÁL	Gál
7. IVAN ŠVEJNAR	Švejnár
8. FUDOLT CHYTEL	Chytel
9. VILIAM NOVOŤNÝ	Novotný
10. ELEMER JAKAB	Jakab
11. HAROLD ERSEK	Ersek
12. BASTINAČ TIBOR	Tibor
13. CSICSM. FÁRDIEČ	Fárdi
14. JOSEF KALOY	Kaloy
15. PAVOL ZATAC	Zatáč

Návrh
poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

na vyslovenie nedôvery členovi vlády – ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky Tomášovi Borcovi v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Podpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky **navrhujeme**, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky Tomášovi Borcovi

MENO A PRIEZVISKO	PODPIS
16. Jozef Mikloš	
17. Peter Kováčik	
18. Martin Fronc	
19. PAUL ABRHÁN	
20. JÚLIUS BROCKA	
21. MARIAN KUŠNÍČEK	
22. MAGDA VAŠÁRYOVÁ	
23. LUDO KANÍK	
24. IAN ŠTEFANEČ	
25. MIKULÁŠ DŽURINDA	
26. MARTIN FEDOR	
27. MONIKA GIBALOVÁ	
28. JÁN HUĐACKÝ	
29. FRANTIŠEK ŠEBEK	
30. MIROSLAV ŠEBEK	